

[Kristine Heltberg.]

tilstand, der er i øjeblikket, og egentlig heller ikke for det, som vil indtræde, når lovforslaget, hvad jeg formoder, bliver vedtaget.

På den anden side rummer forslaget en del forbedringer af de nugældende forhold og er formodentlig også en nødvendighed som følge af anden lovgivning. Alt i alt kan jeg godt se, at loven skal relativt hurtigt igennem, og jeg vil godt lige på forhånd tilsige, at vi nok vil deltage i et meget hurtigt arbejde i udvalget.

Ritta Ahm (KrF):

Indenrigsministeren vil nu søge ændret betalingsreglerne for plejepatienter, som opholder sig på statshospital ud over 9 måneder. Indenrigsministeren foreslår også den i loven i dag fastsatte aldersgrænse på 60 år for inddragelse af egne indtægter ophævet. Jeg synes, at begge ting er yderst rimelige, og med hensyn til ophævelse af 60 års grænsen synes jeg nok, at med de store ændringer, der er sket inden for psykiatrien de sidste år, er det en væsentlig forbedring. De ændrede regler ville så i øvrigt også komme til at svare til de betalingsregler, der gælder for almindelige plejehjem og andre særfor-sorgsinstitutioner.

Jeg er også indstillet på et ret hurtigt udvalgsarbejde, for at vi kan fremme dette lovforslag, men der er nogle ting, jeg godt lige vil have nogle oplysninger om, og det er med hensyn til udbetaling af lomme penge. Jeg er noget i tvivl om, hvilke kriterier man her lægger til grund. Der står i den foreslåede § 5 a, stk. 4, at der udbetales et beløb til personlige fornødheder, såfremt et skøn over patientens behov og helbredstilstand taler herfor. Jeg ved godt, at det ikke er indeholdt i lovforslaget som sådant, det, vi behandler i dag, men det har dog alligevel en sammenhæng. Ligeledes vil jeg godt have oplyst, om den afgørelse, hospitalsledelsen tager, kan ankes, for efter min opfattelse er det jo i realiteten et spørgsmål om umyndiggørelse af den pågældende patient.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det var, ligesom jeg forstod på nogle af ordførerne, at der her skulle være tale om noget helt revolutionerende nyt. Lad mig bare gøre den enkelte bemærkning, at i og med at bistandsloven træder i kraft den 1.

april 1976, i og med at loven om statshospitalerne ophører med at virke den 31. marts, findes der ikke den lovhjemmel, som vi hidtil har haft, og som ingen her i tinget har protesteret imod. Det var i og for sig også en regel, der gjaldt i forhold til plejehjems-patienter i øvrigt. Den eneste grund til, at jeg kommer med lovforslag, er at få skabt lovhjemmel for, at den bestående tingenes tilstand kan fortsætte.

Der ligger så også i lovforslaget en forbedring, nemlig den, at man først kan inddrage pensionen efter 9 måneder, hvor det hidtil har været 6 måneder. Det finder jeg er en forbedring. Hvis det er sådan, at man bliver rask efter 9 måneder og virkelig erklæres rask og ikke skal være indlagt på institution af nogen som helst art, ja, så har man retten til at få sin pension igen; derom er der i hvert fald ingen tvivl.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, der var inde på, at man behandlede patienterne forskelligt, at dette lovforslag intet andet har at gøre end at skabe den tilstand på statshospitalsområdet, som man hidtil har haft, og så altså skabe en lille forbedring.

Når hr. Erlendsson spørger om de 9 måneder osv., må jeg gøre opmærksom på, at det er efter lægelig anbefaling, de 9 måneder er sat ind i lovforslaget.

I øvrigt kan jeg kun beklage, at fru Karen Thurø Hansen ikke kan være med til dette lovforslag. Jeg synes, det er et meget rimeligt lovforslag, og jeg har ikke på noget tidligere tidspunkt hørt, at de konservative har været imod den lov, der gjaldt, de bestemmelser, som gælder indtil videre, i statshospitalsloven; det er man i hvert fald ikke kommet ind på.

Endelig må jeg sige til fru Ritta Ahm, at disse patienter jo i og for sig stilles i samme situation som andre plejehjemspatienter. Når det drejer sig om lomme pengene, så følger det de regler, der gælder for plejehjems-patienter i almindelighed.

Erlendsson (FP):

Tilfældigvis har jeg personlige erfaringer med behandling af psykiatiske patienter helt tilbage til 1937 og har fulgt udviklingen med hensyn til de terapeutiske muligheder. De var meget små på det tidspunkt, og derfor var der rimelighed i, at man sidestillede psykiatiske afdelinger med plejehjem.